DE COLCHICO▸ CAP▸ CXXXIII▸

C

NOMINA.

Hermodactylus.

Κολχικον, ἢ ἐφήμερον Græcis, Bulbus agreſtis Latinis, officinis & herbarijs Hermodactylus dicitur. Germanis Zeitloſen. Colchicum à Colchide ueneni ferace, in qua naſcitur, nomẽ deſumpſit. Dictum uerò eſt Ephemerum, quoniam uno die ſumptum interficiat, atqueadeo ab altero Ephemero, quod minimè letale eſt, & de quo ſuo loco diximus, non ſolum figura, uerumetiam facultatibus differt. Etſi uerò Ephemeron Colchicum etiam ſignificet, tamen præcipuè id Ephemeron quod ueneno caret, hoc nomine intellígitur.

Colchicum cur dictum.

Ephemerum.

FORMA.

Autumni exitu florem ſubcandidum, crocino ſimilem profert. Poſt florem folia Bulbo ſimilia, pinguiora tamen. Caulem palmo altum, ruffum ferentẽ ſemen. Radicem habentem corticem in nigro rufeſcentem, quę cortice ſuo nudata, alba, tenera, ſucco plena, & dulcis inuenitur. Habet Bulbus eius in medio rimam fiſſurámue unde flos erumpit. Huius deſcriptionis in uniuerſum notæ omnes ita Hermodactylo noſtro conueniunt, ut nemo, niſi Tireſia cæcior ſit, Dioſcoridis eſſe Colchicũ ambigere poſsit. Exitu enim autumni in pratis florem ædit albicantem, croci floribus ſimilem. Poſterius, Februario nimirũ menſe & primo ſtatim uere, folia Bulbi, ſed pinguiora. Caulem palmeũ ferentem ſemen rufum. Radicem cortice in nigro, colore rufeſcente, quæ decorticata candicat, teneraq́; ſucco plena, & dulcis apparet. Bulbus etiam eiuſdem diuiſionẽ in medio obtinet, ex qua flos erumpit, ut pictura exquiſitè tibi monſtrat. His accedit, quod Serapio Arabs ſub nomine Hermodactyli, Dioſcoridis Colchicon prorſus depingat. Alium tamen eſſe à noſtro Hermodactylo illum putamus, quem Aëtius, Paulus Aegineta lib. vij. & Actuarius peculiariter & priuatim articulorum doloribus conducere ſcribunt. Paulus enim ſeparatim tanquam diuerſorum mentionẽ fecit, & de Colchico & Ephemero diuerſa ab Hermodactylo capita conſtituit.

D

Hermodactylus recentiorum græcorum.

LOCVS.

Magnus Colchici in Meſſenia, & apud Colchos prouentus. Naſcitur & paſsim in omnibus pratis Germaniæ noſtræ.

TEMPVS.

Flores in Autumni exitu, ut diximus, apparent. Folia autem poſt flores generantur, & primo ſtatim uere è terra erumpunt. Semen in æſtate Iunio potiſsimũ menſe producitur.

TEMPERAMENTVM.

Calidum & ſiccum nonnulli Colchicum in ſecundo ordine ſeu à medio receſſu ſtatuunt.

VIRES. EX DIOSCORIDE.

Radix eius comeſta fungorum modo ſtrangulando enecat. Hanc autem depinximus ne pro Bulbo deuorata aliquem lateat. Mirum eſt enim quantum ignaros propter ſuauitatẽ inuitet. Hæc Dioſcorides. Proinde ſatis liquet Hermodactyli huius noſtri uſum minimè tutum eſſe: uenenum enim eſt, & uſq; ad ſanguinis excretionem per inferna ſubducit. Eius tamen, radicis potiſsimum & foliorum, ad enecandos ac abigendos pediculos uſus eſſe poteſt.

REMEDIA CONTRA COLCHICVM.

Remedio ſunt edentibus quęcunq; contra fungos opem ferunt. Bubulum etiã lac potum, adeò ut quoties hoc affuerit, nullum pręterea quærendum præſidiũ ſit.

EX PAVLO.

Ephemeron, quod nonnulli Colchicon, eò quod in Colchide naſcatur, uocant, aut Bulbum agreſtem, epotum protinus totum corpus prurire facit, uelut urtica & ſcilla

A ſcilla tactum irritatumq; interiora erodit, ſtomachu
te. Inualeſcente autem malo, cruenta ſtrigmentis mi
currendum, ut Salamandræ, uomitionibus & clyſte
adſciſcat uenenum, dari debet foliorum quercus, au
pylli decoctum cum lacte bibendum: aut Polygon
aut rubi, aut tenerarum ferularum medullæ, aut my
caſtanearum interior tunicula, ſi cum aliquo è ſuccis
Origanum quoq; cum lixiuia potum, in idem effica
ſidium eſt lac uaccinum calidum potum, & ſimul in
te nullum aliud deſideretur.

DE CLEMATIDE DAPHNOIDE

NOMINA.

Κληματις δαφνοειδὴς Græcis, Clematis
ca officinis, Vincaperuinca uulgo nomi
per uireat, Yngrũn/ uel Syngrũn. C
μακτα, hoc eſt, ſarmenta ſeu uiticulas per
phnoida uerò à foliorum Lauri, quam eius folia hab
cap. xv. Clematida Ægyptiam nominat: libro autem
cam, alioq; nomine Chamædaphnen dici tradit, qu
rus, ut nomen ſonat. Non eſt autem cur eam Cham
nis Laureola aut Laurago dicta eſt: hæc enim à Vi
tibus diuerſa eſt, & ſeorſim illam Chamædaphnen c
B xv. ut hinc manifeſtiſsimũ ſit Plinio duplicem eſſe C
ſic appellant Dioſcorides, Galenus & alij Græci. Alt
peruincã alio nomine uocat Plinius. Sic autem, quo
funiculi porrigat uicina quæq; uinciens, appellat.

FORMA.

Sarmenta oblonga habet, iunceæ craſsitudinis. F
& colore ſimile, multo tamen minus. Iam ſi quis ima
daphnoidis exquiſitius exploret, ea deprehendet eſſ
uinca nominatur. Hæc enim humiles & graciles ſpa
ra & colore obtinet, multo tamen minora: flore hya
ruleo, inodoro, rotundo, folijs quinque ſed continu
nius ait, ſemper uiret, in modum lineę folijs genicula
perpetua fronde texit coronas.

LOCVS.

Gignitur pingui, umbroſo, lætoq; ſolo, ſed inculte
ginibus.

TEMPVS.

Hæc etſi nunquam non uireſcat, uere tamen dun
tio potiſsimum menſe & Aprili.

TEMPERAMENT

Siccitas in Clematide, Paulo Aegineta teſte, cæte
quod guſtus etiam oſtendit: guſtanti enim adſtricti
habere uidetur. Adſtringit autem modicè, ſed fortite
tra mordicationem.

VIRES. EX DIOSCO

Huius caules ac folia in uino pota, alui profluuia &
lores cum lacte & roſaceo, aut cyprino in peſſo app

LEONHART FUCHS *De Historia Stirpium Commentarii Insignes* BASEL, 1542 THE WARNOCK LIB